

Yeldeğirmeni

ZMO GENÇ ÖĞRENCİ DERGİSİ

ZMO
GENÇ

Mart 2013

VIII. Öğrenci Kurultayı

ZMO Başkanı ile Röportaj

Dünya Emekçi Kadınlar Günü

MERHABA

Yel değirmeni olarak sizlere tekrar merhaba demenin mutluluğu ve heyecanı içerisindeyiz.

Yel değirmeni'nin Mart sayısı ile sizlere, tarımdaki gelişmeleri, mesleğimiz ile ilgili haberleri, güncel gelişmeleri ve kültür-sanat haberlerini aktarmaya çalıştık.

Bu sayımızda; 8.'sini başarıyla tamamladığımız Öğrenci Kurultayı ile ilgili haberlerimiz var.

ZMO Başkanımız Dr. Turhan TUNCER'e sizler adına, sizlerin merak ettiklerini sorduk.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün önemini anlatmaya çalıştık.

Tarımda kendi kendine yetebilen bir ülke olması gereken Türkiye'nin, et ithalatı kararının hayvancılığa etkilerini, Hayvancılıkta "İstikrarlı" İstikrarsızlık yazısında ele aldık.

Tarımsal üretimiyle öne çıkan Ödemiş ilçemizdeki gözlemlerimizi sizlere aktarmaya çalıştık.

Ve diğer yazılarımız, HES'ler, Hasankeyf, zirai ilaç atıkları ve kültür-sanat haberleri...

Dergimizi beğeneceğinizi umar yeni sayılarımız için yazılarınızla, coşkunuzla, fikirlerinizle katkılarınızı bekleriz.

Yeni sayımızda tekrar görüşmek dileğiyle...

İÇİNDEKİLER

Önsöz	2
VIII. Öğrenci Kurultayı.....	3
HES ve Hasankeyf	6
·ZMO Başkanı ile Röportaj.....	7
·8 Mart.....	11
·Hayvancılıkta "İstikrarlı" İstikrarsızlık ...	13
Sömürünün Bedelini Ağır "Ödemiş" Halkı..	13
Sahi Ne Oldu HES'ler?	14
Zirai İlaç Atıkları Konusunda Uygulanabilecek Basit Bir Yöntem.....	14
Kültür sanat.....	16

KÜNYE

Yeldeğirmeni, Sayı:3 Yıl:5

Yayın Sahibi Adı:

TMMOB Ziraat Müh. Odası adına
Dr.Turhan TUNCER

Sorumlu Yazışleri Müdürü:

Özden GÜNGÖR

Yayın Kurulu:

ZMO Genç Yönetim Kurulu Üyeleri

İsbn:1307-6671

Adres:Karanfil Sok. 28/18 Kızılay / ANKARA,

Tel: 0.312.444 1 966

Basım Tarihi:

13/3/2013

Basım Yeri:

Özdoğan Matbaa Yayın Ltd.Şti.
Mat.Sit.1514 Sok. No:29 İvedikOSB-Ankara
Tel:0312 3958500
www.ozdogandigital.com

Yeldeğirmeni, aydınlık ve bilimin rüzgarıyla dönmektedir.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası öğrenci çalışmamız 2000’li yıllarda Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi’ndeki bir grup öğrencinin yürekli ve özverili çalışmaları ile başladı. ZMO Öğrenci çalışmamız “Aralık” isimli dergisiyle sesini ziraat mühendisi adaylarına duyurmaya, mesleğine sahip çıkmayı, dayanışmayı ve örgütlülüğü anlatmaya çalıştı. Dergimizin ismi Aralık’tı. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi’nin yer aldığı Dışkapı Kampüsüne bir kapı aralamayı hedeflemiştir. Hedefimiz, aydınlık ve bilimden yana olan, topluma karşı sorumluluğunun bilincindeki genç ziraat mühendisi adaylarının yarınlarına sahip çıkmasıydı. İlk sayısını Aralık 2000 tarihinde çıkaran Aralık Dergisi 20.yy’ın son aylarında 21.yy’a umudu taşıyan bir kapı aralamaktaydı. Dışkapı’da aralanan kapıdan, ülkemizin tüm ziraat fakültelerinde de, aydınlık ve bilimin rüzgarının esmesi için daha büyük hedefler önümüzde duruyordu. İşte elinizde tuttuğunuz Yeldeğirmeni bu rüzgar ile dönmeye başladı. Aralık, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi’ndeki ZMO Genç Öğrencileri tarafından bir kampüs dergisi olarak çıkmıştı, Yeldeğirmeni ise ülkemizdeki tüm tarım ile ilgili fakülte ve yüksek okullardaki ZMO Genç’lilerin ortak dergisi olarak yol almaktaydı. Aralık Dergisi’nden Yeldeğirmeni’ne ZMO Genç çalışması, 13 yılda yaklaşık dört öğrenci

kuşağı gördü. ZMO Genç çalışmasına geçtiğimiz 13 yılda katkı koyan birçok arkadaşımız şu an ODA çalışmalarına da katkı koymakta, ziraat mühendisi adayı iken üstlendiği, topluma karşı sorumluluğunu sürdürmektedir.

13 yılda; 8 öğrenci kurultayı düzenlenmiş, Ali Karabulut ZMO Genç Ofisi ile arkadaşlarımıza kütüphane ve çalışma ortamı sağlanmış, birçok bilimsel ve sosyal etkinlik yapılmıştır. 13 yıla sığdırılan bu başarıda, geçmiş ve şu andaki ZMO Başkanı ve Yönetim Kurulu üyelerimizin önemli bir payı bulunmaktadır. ODA yönetimi ve üyelerimizin desteği ve katkısı, mühendisliği tarımla buluşturacak olan bizlerin umudunu yeşertmektedir.

Yeldeğirmeni, sizlerden gelen aydınlık ve bilimin rüzgarıyla dönmektedir.

Yeldeğirmeni, ülkesinde yaşanan gelişmelere seyirci kalmayan, topluma karşı sorumluluğunun bilincindeki üniversite öğrencilerinin katkısıyla büyümektedir.

Yeldeğirmeni, yürekle, akılla ve en çok da sizlerden aldığı güçle gelmektedir.

Yeni sayılarda buluşmak üzere...

Yeldeğirmeni

VIII. ÖĞRENCİ KURULTAYI

Türkiye'nin dört bir köşesinde okuyan öğrenciler, ODA`mızın düzenlediği VIII. Öğrenci Kurultayı`nda bir araya geldi.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO) tarafından düzenlenen "VIII. Öğrenci Kurultayı", 1-2 Aralık 2012 tarihlerinde gerçekleştirildi.

Kurultayın 1 Aralık 2012 günü Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi`nde yapılan açılışında konuşan **ZMO Genç Öğrenci Temsilcisi Ece İRİCE**, tarımsal yükseköğretim ve ziraat mühendisi istihdamında yaşanan sıkıntılara dikkat çekti.

Sayın Dekanım, Sayın oda başkanım ve yönetim kurulu üyeleri, değerli akademisyenler ve sevgili arkadaşlarım. TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'nın düzenlediği 8. Öğrenci Kurultayı'na hepimiz hoş geldiniz.

Öncelikle; her sene, bizleri bu güzel organizasyonla bir araya getiren ve bizlerden desteğini esirgemeyen ODA' mıza ZMO GENÇ adına teşekkür ediyorum.

Gönül isterdi ki size güzel şeylerden bahsedebilelim. Ne yazık ki ülkemizde tarım ve tarımsal eğitimde yeterli düzeye ulaşabilmiş değiliz. Tarımsal Yüksek Öğretimde son 15 yılda çok sık yönetmelik değişikliğine gidilmiş, 1999 yılından günümüze kadar 3 farklı eğitim sistemi uygulanmıştır. 1999 yılında hayvansal üretim, bitkisel üretim ve tarım teknolojisi adı altında

bölümler oluşturulmuş, 2002'de 3+1'lik sistem ile ziraat mühendisliği adı altında öğrenci alınmış, 2009'da ise tekrar bölüm sistemine dönüş yapılmıştır. Kısa sürede eğitim sisteminde değişikliğe gidilmesi hem öğretim görevlilerini hem de öğrencileri olumsuz etkilemektedir. Diplomalarda farklılıklar ortaya çıkmakta ve aynı bölümden olmalarına karşın mezun arkadaşlarımız iş başvurularında önemli sorunlarla karşı karşıya gelmektedir. Tarımsal Yüksek Öğretimdeki bu denli sık uygulanan sistem değişikliği ülkemizin tarıma yönelik eğitim sisteminde doğru bir politikaya sahip olmadığını işaret etmektedir. Yapboz tahtasına dönen eğitim programları, ziraat mühendisliği eğitimine ne kadar önem verildiğinin acı bir göstergesidir.

1980'li yılların ortasına kadar %1'lik dilime giren öğrencilerin tercih ettiği ziraat fakülteleri, bugünün öğrencileri tarafından son sıralarda tercih edilmektedir. Ülkemiz gençliği, ziraat mühendisliğinin geleceğinin olmadığını düşünmektedir ve bu nedenle ziraat mühendisliği ilgi görmeyen bir meslek haline gelmiştir.

Ziraat fakülteleri açılırken ülke gerçekleri ve gereksinimleri göz ardı edilmiş, siyasi tercihler güdülerek popülist politikalar sonucunda her geçen yıl fakülte sayısı artmıştır. Bugün bu sayı 26 ziraat fakültesi ve 4 su ürünleri fakültesinden oluşmaktadır. Yeni açılan fakültelerde öğretim kadrosunun, uygulama alanlarının ve laboratuvar imkanlarının yetersiz oluşu gibi problemler ne yazık ki göz ardı edilerek eğitime başlanmıştır. Bu

durum nitelikli eğitim verilmesini engellemiş ve mezun olan öğrencilerin mesleklerinde yetersiz kalmalarına neden olmuştur.

Ziraat Fakültelerinin eskisi kadar ilgi görmemesinin nedenlerinden biri de öğrencilerin gelecek kaygısı, yani ülkemizde yaşanan istihdam sorunudur. Bizce işsizlik yanlış tarım politikalarının bir sonucudur. Ülke tarımımız doğru kullanıldığında önemli bir potansiyele sahiptir. Basit bir hesapla kuru tarım alanlarında 200, sulu tarım alanlarında 100 hektara 1 teknik eleman istihdam edildiği takdirde yaklaşık 150 bin

ziraat mühendisine ihtiyaç olduğu görülmektedir. Bu nedenle işsizliğin bize bir kader olarak dayatılması büyük bir haksızlıktır. Şu an uygulanmaya çalışılan TARGEL projesi de söylemlerimizi haklı çıkarmaktadır. Bu projeye şimdiye kadar 7 bin 500 ziraat mühendisine istihdam olanağı sağlanmıştır. Bu sayının 10 bine tamamlanacağı ve projenin sonlandırılacağı söylenmektedir. Halktan yana, kendi kendini ve hatta başka ülkeleri bile besleyebilen; tarım tekelleri oluşturmak yerine, üreticinin öne çıkartıldığı, kooperatifleşmeye önem veren tarım politikaları uygulandığında nice 10 bin ziraat mühendisine ihtiyaç duyulacaktır.

Son olarak hepimizin bildiği ve önemsenmesi gerektiğini düşündüğüm bir konunun altını çizmek isterim. Üniversiteler ticarethane değil, bilimin üretildiği yerler olmalıdır. Öğretim görevlilerimiz toplum için bilimsel üretim yapmakla yükümlüdür. Üniversite öğrencisi aydınlığın ve bilimin meşalesini topluma taşıyan bireyler olmalıdır. Üniversite demek aydınlık demektir, bilimden yana olmak demektir. Bu yüzden hurafelerin, akıl dışı söylemlerin ve gericiliğin her zaman karşısında durmalıdır.

Bugün tanık olduğumuz eğitim anlayışı düşüncelerin özgürlüğünü değil, kıyafetlerin

özgürlüğünü öne çıkarmaktadır. Tarımın ve tarımsal eğitim sorunları elbette ki bu kadarla sınırlı değildir. Benim değinebildiğim sadece küçük bir kısmıdır. Hepimiz için faydalı ve verimli olacak bir kurultay geçirmek dileğimle, Nazım'ın mısralarıyla sözlerime son vermek istiyorum...

*"Yine kitapları, türküleri, bayraklarıyla geldiler,
Dalga dalga aydınlık oldular,
Yürüdüler karanlığın üstüne.
Meydanları zaptettiler yine."*

Teşekkür ederim, saygılarımla...

ODA Başkanımız Dr. Turhan TUNCER, kurultay ile gelecekte ZMO`yu yönetecek gençlere ODA`yı tanıtmayı ve fakülteler arasında genç ZMO ilişkilerinin oluşturulmasını sağlamayı amaçladıklarını kaydetti. "Değerli arkadaşlar bizler insanları giydiren-doyuran bir meslek grubuyuz bunu gerçekleştirebilmemiz, mesleğimizi yapabilmemiz için tarım sektörünün var olması lazımdır" diyen TUNCER, tarım sektörünün içinde bulunduğu sıkıntılara işaret etti.

Son 10 yılda işlenen tarım alanlarının 3,2 milyon hektar azaldığını belirten TUNCER, aynı dönemde mısır, çeltik, ayçiçeği ve meyveler dışında bitkisel üretimde de herhangi bir artış olmadığını kaydetti. TUNCER, şu görüşleri dile getirdi:

"10 yıllık bir periyotta sürekli azalan ya da aynı seyreden üretim düzeyi ile 74 milyonluk nüfusumuzu doyuramayız. Türkiye'nin kendine yeterliliği sağlayabilmesi için en azından nüfus artış hızına paralel bir tarımsal üretim artışını yakalaması gerekmektedir. Son 20 yıldır büyükbaş ve küçükbaş hayvan varlığımız da azalmaktadır. Toprakta geçimini sağlayamayan çiftçi üretimden vazgeçmek zorunda kalmıştır. 2001-2011 döneminde çiftçi sayısı 8 milyondan 6 milyona gerilemiştir. Yani 2 milyon üretici tarımdan kopmuş ve tarımın istihdamdaki payı %37,6'dan %25,5'e düşmüştür."

Tarımsal ithalatta ise patlama yaşandığını vurgulayan TUNCER, "Son 10 yıldan 7'sinde tarım ürünleri ithalatı ihracatı geçmiştir" dedi.

IMF ve Dünya Bankası reçetelerine son verilerek, ülke gereksinimlerine uygun ulusal politikaların yürürlüğe konulması gerektiğini belirten TUNCER, "Bizler dünyayla rekabet edebilmek için daha ucuz maliyetle, kaliteli ve daha çok üretmek zorundayız. Bunun için tarım

arazilerine, suya ve doğal varlıklarımıza sahip çıkarak mühendislik bilimini toprakla buluşturmalı ve bunu halktan, emekten ve üretenden yana kullanmalıyız" diye konuştu.

Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ahmet ÇOLAK, Büyükşehir Belediyesi Kanunu'na tepki göstererek, düzenlemenin kırsal kentleştireceğini söyledi. ÇOLAK, "Yüzyılların biriktirdiği kültür ve doğal kaynak sermayemizi rant sermayesiyle takas etme riskini asla göze almamalıyız. Bu konuda ODA'mızın açıklamalarını destekliyor, kaygılarına katılıyorum" dedi.

Gündemde bulunan Yükseköğretim Yasası'na da dikkat çeken ÇOLAK, "Bizler Türkiye Cumhuriyeti'ne katılımcı, özgürlükçü, araştırmacı, çoksesli çağdaş bir üniversiter sistemi kazandırmış olan bir kültürden geliyoruz. Bu nedenle daha ileride olmayan hiçbir öneriye sıcak bakmayız. Akademik, idari, mali özerkliğimizin ve bilimsel özgürlüğümüzün sağlanması ve korunması yaşamsal öneme

sahiptir, olmazsa olmazımızdır, saygı duyulması en büyük dileğimizdir" diye konuştu.

Anıtkabir ziyaret edildi

Kurultaya, yurt genelindeki üniversitelere bağlı 35 Ziraat Fakültesi, Su Ürünleri Fakültesi, Deniz Bilimleri Fakültesi ve Tütün Ekspertiği Yüksek Okulu'ndan, 100'ü aşkın öğrenci ve öğretim üyesi katıldı.

ZMO'nun geleneksel hale getirdiği Kurultayın sekizincisinde, "Açlık ve Tarım, Kırsal Kalkınma, Hayvansal ve Bitkisel Üretim, Toprak Koruma, Su Ürünleri ve Balıkçılık" konuları işlendi.

Kurultay kapsamında, 2 Aralık 2012 Pazar günü öğrencilerle birlikte Anıtkabir ziyaret edildi.

HES VE HASANKEYF

Hes (Hidroelektrik Santral)

İnsanların artan enerji ihtiyaçlarını karşılamak için kullanılan hidroelektrik santraller günümüzde de birçok ülke tarafından yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Hidroelektrik santrallerin ömrü 50 yıldır. Türkiye'de de hızlı bir şekilde kurulmaya ve kullanılmaya başlanmıştır.

Doğal zenginlikler ve kültürel varlıkların korunması ve yaşatılması gerekir. Fakat günümüzde yanlış şekilde ve yanlış yerlerde kurulmaya başlanan bu santraller, ülkemizde bazı kültürel değerlerin, doğal zenginliklerin ve insanların göç etmesine neden olmaktadır. Türkiye de sıklaştırılmaya başlanan hidroelektrik santraller kurulum yerlerinde çeşitli canlıların soyunun tükenmesine yöre/bölge halkının göç etmesine ve yaşatılan tarihi ve kültürel değerlerin yok olmasına neden olmaktadır. Türkiye de bulunan akarsu kaynaklarının tüm bölgelerine şartlar uygun olsun olmasın kurulmaya başlanmıştır.

Hasankeyf

Batman ilinin ilçesi olan ve Dicle nehrinin ikiye ayırdığı tarihi bir ilçedir. Günümüze kadar bir çok medeniyetin hakim olduğu ve son haliyle karşımıza gelen ilçemiz, zamanla göçlerden dolayı nüfusta bir azalış ve önemsizlikten

turizmde de şehrin 10,000 yıllık tarihini görmeyi önemsizleştirmiştir.

Günümüzde yapılması planlanan Ilısı Barajının şehrin tüm kültürel hazinesini yok etmek ve şehri koca bir su yığınının altında bırakılmak istenmektedir. Türkiye de gerekli olan Hidroelektrik santrallerin kurulum bölgelerinde ciddi yanlışlıklar bulunmaktadır. Birçok canlının soyunun tükeneneceği ve Santralin sadece 50 yıllık bir verim vereceği bilincinde olanlar, aynı şekilde oluşturulacak barajın ülkeler arası su savaşları çıkmasında da etken olacağı bilinmektedir. Çökme, su kaybı, sıtma gibi hastalıkların artışı gibi etkenlerinde olacağı bilirkişi raporunda hazırlanmıştır.

Peki değer mi? Herhangi belli bir kültür içinde bulunan insanların coğrafyasını sadece siyasal bir kimlikle yaklaşıp binlerce yıllık tarihi de aynı zamanda yok etmek. İnsanların en temel hakkı olan yaşama ve barınma hakkını elinden almak gibidir bir insanı toprağından ayırmak. Ne kadar mantıklı olabilir ki ilçede büyümüş birinin toprak kokusu ve günümüz arka planında kalan fakat en önemli olan üreticilerin yok edilmesi veya bunların şehirdeki hayata tutunmaları.

Oktay AĞAYA

“TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Dr. Turhan TUNCER ile röportaj”

“Türkiye’nin 160 bin ziraat mühendisine ihtiyacı var”

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Dr. Turhan TUNCER ile Yel Değirmeni dergimiz için bir röportaj yaptık. Sayın TUNCER'in sorularımıza verdiği yanıtlar şöyle:

SORU: Kendinizi kısaca tanıtabilir misiniz?

YANIT: 1954 yılında Yozgat'ın Kozan ilçesinde doğdum. İlk, orta, lise öğrenimimi Boğazlıyan'da tamamladım. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Gıda Bilimi ve Teknolojisi Bölümü'nden 1979 yılında mezun oldum. 1980 - 1984 yılları arasında Ankara Belediyesi'nde çalıştıktan sonra 1985 yılında Tarım Bakanlığı'na tayin oldum. 1994 yılında Ankara Üniversitesi'nde “Değişik Öğütme Tekniklerinin Makarna Kalitesine Etkisi” konulu çalışmam ile doktora eğitimimi tamamladım. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Tarla Bitkileri Merkez Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü, Kalite ve Teknoloji Bölümünde Bölüm Başkanı olarak çalışmakta iken 2005 yılında emekli oldum.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'nda 2000 - 2010 yılları arasında Yönetim Kurulu Üyesi ve II. Başkan olarak görev yaptım. 6 Ekim 2010 tarihinden bu yana da ODA Yönetim Kurulu Başkanlığı yapıyorum.

SORU: Odamızın kurulma amacı nedir?

YANIT: Ziraat Mühendisleri Odası Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'na dayanılarak 1954 yılında kurulmuş bir meslek odasıdır. Anayasanın 135. maddesi uyarınca kamu kurumu niteliği taşımaktadır. Ziraat Mühendisleri Odası'nın amacı özelde tarım sektörü, genelde ise ülke yararına çalışmalar yapmaktır. Ana Yönetmeliği gereği ZMO'nun amaç ve görevleri, tarım sektörünün sosyo-ekonomik politik bütününe ilişkindir. Tarımın ekonomik bir sektör olarak geliştirilmesinin yanı sıra sektörün insan unsurunu oluşturan üyelerinin yaşama ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için çalışmak temel

özellikleri arasındadır.

SORU: Odamızda ne gibi faaliyetler yapılıyor? Ziraat mühendisleri üye oldukları koşullarda ne gibi imkanlardan yararlanacaklar?

YANIT: Ülke tarımı ve tarımsal üretim kaynaklarının korunması, geliştirilmesi, işletilmesi ve verimli kılınması, kırsal nüfusun toplumsal ve ekonomik kalkınmasının sağlanması, kırsal ve tarımsal gelişime yönelik strateji, politika, program ve proje oluşturulması çalışmalarına katkıda bulunmak amacıyla her türlü girişim ve etkinlik yapılmaktadır. Kurum ve kuruluşlarla işbirliği içinde çalışmalar yürütülürken, meslek ile ilgili her

türlü hukuki, idari ve teknolojik düzenlemeler oluşturulmakta, meslek etiğini korumak ve kamu yararını gözetmek doğrultusunda kurallar saptanmakta ve uygulanmaktadır.

ODA'mızca tüm Türkiye çapında; Damla Sulama Sistemlerinin Tasarımı, Toprak Koruma Projesi, Tarım Alet ve Makineleri Projelendirme Eğitimi, Proje Hazırlama Eğitimi, HACCP (Tehlike Analizi ve Kritik Kontrol Noktaları Yönetim Sistemi), ISO 22000 (Gıda Güvenliği Yönetim Sistemleri), Biyosidal Ürün Uygulayıcı Eğitimi, Toprak Etüt ve Haritalama Eğitimi, Bilirkişilik ve çeşitli konularda vize eğitimleri verilmektedir.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği uyarınca serbest çalışan ziraat mühendislerinin ODA'ya üyeliği zorunludur. Oda kimlik belgesi almayanlar ile üyelik görev ve yükümlülüklerini yerine getirmeyenler mesleklerini uygulayamazlar.

Siz değerli öğrencilerin de ODA'mızda özel bir yeri vardır. Öğrenci çalışmalarının etkinleştirilmesi için 2005 yılında başlatılan Öğrenci Kurultaylarımız geleneksel hale getirilerek sürdürülmektedir. ODA Genel Merkezinde 2010 yılında açılan Ali Karabulut ZMO Genç Ofisi ve Çalışma Ortamı, öğrencilerimizin ders çalışmaları ve bir araya gelerek, bilimsel ve sosyal etkinliklerde bulunmaları için nezih bir ortam sunmaktadır.

SORU: Bundan sonra yapılacak faaliyetlerle ilgili bilgi verebilir misiniz?

YANIT: ODA'mız üyelerimize yönelik eğitim faaliyetlerine devam edecek; çeşitli seminer, panel, konferans ve benzeri toplantı ile tarım sektörü ve özlük haklarımız konusundaki gelişmeler, sorunlar ve çözüm önerilerine yönelik kamuoyu oluşturma gayretlerini sürdürecektir. 2015 yılında yapılacak olan Ziraat Mühendisliği VIII. Teknik Kongresi hazırlık çalışmalarına başlanacaktır.

Önümüzdeki Mayıs ayında Trabzon'da ZMO 43. Dönem II. Danışma Kurulu yapılacaktır. Her yıl

olduğu gibi bu yıl da Öğrenci Kurultayı düzenlenecek ve Türkiye'nin dört bir köşesinden 100'e yakın Ziraat, Su Ürünleri, Balıkçılık Teknolojisi ve Tütün Teknolojisi Fakültesi öğrencisi Ankara'da ağırlanacaktır.

SORU: Fakültede verilen ziraat eğitimi hakkındaki düşünceleriniz nelerdir?

YANIT: Türk tarımı bugün ulaştığı gelişmişlik düzeyini, 1933'te Ankara'da açılan Ziraat Enstitüsü ve temelini oluşturduğu diğer Ziraat Fakülteleri ile ziraat mühendisliği meslek disiplininin, çağdaş tarım tekniklerini öğretme ve yayma konusunda gösterdiği aşamaya borçludur. Türk tarımını modernleştirmek, sorunlarını bilimsel açıdan görmek ve çözmek, tarıma hizmet edecek Ziraat Yüksek Mühendisleri yetiştirmek ve araştırma yapmak amacıyla kurulan Ziraat Fakülteleri, 1980'li yıllara kadar en çok tercih edilen fakülteler olmuştur.

Ancak 1980'den sonra ülkenin gerçek ihtiyacı gözetilmeden, bilinçsiz ve programsız bir şekilde ve sadece siyasi nedenlerle Türkiye'nin hemen her bölgesinde fakülte açılması,

eğitimde kalite sorunu yaratmış ve tarım sektöründeki geriye gidişin de etkisiyle Ziraat Fakülteleri kontenjanları boş kalmaya başlamıştır. Türkiye'de halen eğitim-öğretim faaliyetlerine devam eden 103 devlet, 65 vakıf üniversitesi olmak üzere toplam 168 üniversite bulunmaktadır. 33 üniversitede ise ziraat üzerine eğitim veren fakülteler yer almaktadır. Son dönemde "Tarım Bilimleri ve Teknolojileri" ya da "Ziraat ve Doğa Bilimleri" adı altında da fakülteler açılmıştır.

Ziraat Fakültesi sayısı ve öğrenci kontenjanlarının hızla artışı, çağdaş akademik çeşitliliğin sağlanamaması ve yeterli iş olanağının bulunmaması sorunları daha da artırmıştır. Ziraat Fakültelerinden bugüne kadar 103 bin Ziraat

Mühendisi mezun olmuştur. Batı ölçülerine göre, 100 sulu hektara bir ziraat mühendisi ve 200 kuru hektara bir ziraat mühendisi gerekmektedir. Bu hesaplara Türkiye'nin 160 bin ziraat mühendisine ihtiyacı vardır. Ancak bugün binlerce ziraat mühendisi işsiz ya da geçici işlerde, esnek istihdam koşulları altında çalışmaktadır. Bu hem tarım sektörünün atıl istihdam kapasitesine, hem de giderek geriye giden yapısına işaret etmektedir. Daha çok ziraat mühendisi istihdam edilebilmesi ve bu yolla tarımdaki verimliliğin yükseltilebilmesi için sektörün geliştirilmesi gerekmektedir.

SORU: Son dönemdeki ziraat mühendisliği atamaları ile ilgili ne düşünüyorsunuz? Atamalar yeterli midir?

YANIT: 2004 yılında uygulamaya konan 1000 köye 1000 danışman projesi olan "Tarımsal Yayımı Geliştirme Projesi (TAR-GEL)", çalışma ve barınma olanakları açısından yaşanan sıkıntılar ve uygulamada karşılaşılan birçok eksik ve soruna rağmen, üniversite mezunu işsizliğin yüksek olduğu ülkemizde halen mesleki olarak en önemli istihdam kaynaklarından biridir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı 2013 yılında 1044'ü Mühendis ve 1556'sı Veteriner Hekim olmak üzere 2.600 TAR-GEL personelinin alımına ilişkin süreci başlatmıştır. İstihdam edilecek personelin % 60'ının veteriner hekim olarak belirlenmiş olması, Bakanlığın istihdam edilecek personel alımında;

ülkemizdeki tarım arazilerinin miktarını, tarımsal alt sektörlerin ekonomi içindeki payını, tarımsal üretimin gereksinim duyduğu meslek alanlarını, bitkisel üretim ile hayvancılık faaliyetleri arasındaki dengeyi, tarımsal işletmelerin ihtisas alanlarını, tarımsal ihracat yapımızı, tarımsal sanayinin hammadde gereksinimini, bölgesel gereksinimleri, işsiz ve atanmayı bekleyen Mühendisler ve Veteriner Hekimlerin sayısal dağılımlarını dikkate almadığını açıkça göstermektedir.

Proje, ülkemiz tarımının TAR-GEL personelinden en yüksek verimi almasını sağlayacak biçimde, yeniden düzenlenmeli, özellikle personelin barınma, ulaşım durumları ve haksız olarak kadro verilmeyen mühendislerin kadro sorunları acilen çözümlenmelidir.

SORU: Çıkaradığımız dergi ile ilgili görüşleriniz nelerdir?

YANIT: Öncelikle ODA'mız Öğrenci Kolu ZMO Genç'i, böyle güzel bir dergi çıkarttığı için içtenlikle kutluyorum. Dergimiz, Ziraat Fakültesi öğrencilerinin meslek örgütleri olan Ziraat Mühendisleri Odası'nı tanımaları ve daha sıcak ilişkiler kurmalarına imkan sağlayacaktır. Sizlerin değerli emekleriniz ve yaratıcılığınızın eseri olan bu Dergi, sizden sonra gelecek öğrencilere de örnek olacak ve

böylece kuşaktan kuşağa mevcudiyetini sürdürecektir.

Gelecekte bu ODA'nın yöneticileri sizler olacaksınız. Dergimiz, gençliğin güçlü bir şekilde yanımızda olması ve bizlerin görevlerini devralacak yetkinliğe ulaşmasına da hizmet edecektir. Bu nedenle "Yel Değirmeni" adlı dergimizin 3. sayısını çıkartan ZMO Genç'i kutluyorum, bundan sonraki çalışmalarında da başarılar diliyorum.

Dünya Kadınlar Günü ya da Dünya Emekçi Kadınlar Günü her yıl 8 Mart'ta kutlanan ve Birleşmiş Milletler tarafından tanımlanmış uluslararası bir gündür. İnsan hakları temelinde kadınların siyasi ve sosyal bilincinin geliştirilmesine, ekonomik, siyasi ve sosyal başarılarının kutlanmasına ayrılmaktadır.

8 Mart 1857 tarihinde ABD'nin New York kentinde 40.000 dokuma işçisi daha iyi çalışma koşulları istemiyle bir tekstil fabrikasında greve başladı. Ancak polisin işçilere saldırması ve işçilerin fabrikaya kilitlenmesi, arkasından da çıkan yangında işçilerin fabrika önünde kurulan barikatlardan kaçamaması sonucunda çoğu kadın 129 işçi can verdi. İşçilerin cenaze törenine 10.000'i aşkın kişi katıldı. 26 - 27

Ağustos 1910 tarihinde Danimarka'nın Kopenhag kentinde 2. Enternasyonale bağlı kadınlar toplantısında (Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı) Almanya Sosyal Demokrat Partisi önderlerinden Clara Zetkin, 8 Mart 1857 tarihindeki tekstil fabrikası yangınında ölen kadın işçiler anısına 8 Mart'ın "Internationaler

Frauentag" (International Women's Day - Dünya Kadınlar Günü) olarak anılması önerisini getirdi ve öneri oybirliğiyle kabul edildi.

İlk yıllarda belli bir tarih saptanmamıştı fakat her zaman ilkbaharda anılıyordu. Tarihin 8 Mart olarak saptanışı 1921'de Moskova'da gerçekleştirilen 3. Uluslararası Kadınlar Konferansı'nda (3. Enternasyonal Komünist Partiler Toplantısı) gerçekleşti. Adı da "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak belirlendi. Birinci ve İkinci Dünya Savaşı yılları arasında bazı ülkelerde anılması yasaklanan Dünya Kadınlar Günü, 1960'lı yılların sonunda Amerika Birleşik Devletleri'nde de anmaya başlanmasıyla daha güçlü bir şekilde gündeme geldi. Genel olarak bildiğimiz bu tarihsel çerçevede Dünya Kadınlar Günü'nü değerlendirirsek bir yanılgıya düşebiliriz. Kadın mücadele tarihi 1800'lerde

başlamış bir mücadele değildir. Kadınlar kendi özgürlükleri için 5000 yıldır yılmadan mücadele ediyor. "Altınçağ" olarak değerlendirilen Anaerkil Neolitik dönemin sona erışı ve devletli ataerkill toplumun oluşmaya başladığı M.Ö 3000 yılları sonrası kadınlar sistem ve ataerkillikle mücadeleyle başlamıştır. Kadınların gücünün

elinden alınması bir günde gerçekleşmiş bir olay değildir, uzun tarihsel bir sürece yayılmıştır. Çünkü ana kültü dünya üzerinde bilinen tarihiyle 20.000 yıl hüküm sürmüştür(örnek; M.Ö 25.000 yıllarındaki Yukarı Yontma Taş Çağı topluluklarında bulunan Tanrıçaya tapınma izleri).Tanrıça kültürü zayıflayarak da olsa Roma dönemine kadar kendini sürdürmüştür. Tanrıça kültüründen Tanrı kültürüne geçiş doğal biçimde değil Yakın ve Ortadoğu'nun her yerinde sürdürülmüş şiddetli saldırılar, acımasız kıyımlar ve toprak savaşlarıyla başarılmıştır.

Mitolojiler zamanın öyküleştiren tarih anlatımlarıdır. Kadınların yaşamlarını, verdikleri mücadeleyi ve Tanrıça kadının gücünün elinden alınması mitolojiler üzerinden çok rahat izlenebilir. M.Ö 2000 Tanrıça İnanna ve Tanrı Enkinin mücadelesi gibi. Bilgiler her daim kadından kız çocuğuna aktarılırken (ki tüm kutsal değerleri yaratan, tüm buluşları-tıbbi yöntemleri, astrolojiyi, tarımı ,hayvancılığı, mimarlığı vb.),bu da mitolojide Tanrıça İnanna'nın 101 M'si olarak simgelenirken Tanrı Enki binbir kurnazlıkla İnanna'nın

M'lerini çalar. Bu bilgisel gücün Tanrıçadan(yani kadınlardan) Tanrıya(erkeklere) geçişinin sembolik anlatımıdır. Bir başka Mitte(Enuma Elish-M.Ö 1600-1400) Yaratıcı Tanrıça Tiamat'ın gücünün elinden alınması için birçok Tanrı'nın Tiamat'a karşı verdiği savaş anlatılır. Birçok Tanrı başaramamış ve korkmuştur ancak mitin sonunda Enki'nin oğlu Marduk'un "Tanrıların en yücesi olma" sözünü alması karşılığında Tanrıça'yı öldürdüğü ve başa geçtiği anlaşılır. Artık tekli iktidarın güçlendiği ve diğer Tanrıçaların "büyük ve yüce" tanrının gölgesinde kaldığı döneme geçilmiştir. Aynı mitler isimleri değiştirilmiş binlerce başka Tanrı ve Tanrıçayla Mısır'da, Kenan'da, Hindistan'da, İran'da kendini tekrar etmektedir.

Mitolojilerle halka bunlar empoze edilirken devletler kanunlarla erkek üstünlüğünü yasallaştırmaya başlamıştır. M.Ö 2000de Hammurabi kanunlarına göre Kadınlar boşanabilir, kendi mallarına sahip çıkabilirdi. Anaya karşı işlenen suçların cezası toplumdandırılmaktaydı. Adalet ve hukuk Tanrıçaya edilen bağlılık yeminleriyle işliyordu. Tanrıça İştar "Benim bir duruşmadaki varlığım, konuyu kavramış bir kadının varlığıdır "diyordu. M.Ö 8.yy'a kadar kadınların yargıç ve hükümet görevlisi olduğunu gösteren kanıtlar vardır. M.Ö 2000'lerde Sümerde Eshnunna'dan bir erkek bir

kadına tecavüz ederse cezası ölümdü. Ancak Sümer sonrası Asur'un Hint-Avrupa ailesinin denetiminde olduğu M.Ö 1450-1250 yıllarında yasalarda bir kadının ırzına geçilirse kadının babasının ya da kocasının ırza geçen adamın karısının ya da kızının ırzına geçmesi, ya da kızını onunla evlendirmesi gerektiği yazılıdır. Çocuk aldırılmadan ilk bahseden de Asur yasalarıydı, bunun cezası ölümdü.

Özel mülkiyet ardından hiyerarşik yapı, devletli toplum kadının özgücünü ve değerini azaltırken tek tanrılı dinler kadın cinsini erkeğe bağımlı, tutsak bir cins olarak

yeniden şekillendirmişler ve bunu topluma kabullendirmeye çalışmışlardır. Kapitalizm sahte özgürlüklerle kadını metalaştırırken kadınlar yılmadan yine seslerini yükseltmişlerdir. 5000 yıldır Tanrıçaların Tanrılarla başlattığı mücadeleden 1857'de New York'taki dokuma işçilerine, Clara Zetkinlere, Simone de Beauvoirlara, Pınar Seleklerle kadar kadın özgürlük mücadelesi adını bilmediğimiz ama mücadeleleriyle yola ışık tutan binlerce kadının anılarıyla devam etmektedir. Yıldızlaşan binlerce kadın yolumuza ışık olsun... **Dünya Emekçi Kadınlar günü kutlu...**

Erhan ERİKLİ

Hayvancılıkta “İstikrarlı” İstikrarsızlık

Türkiye bir tarım ülkesi buna rağmen tarıma yeterince önem verilmediğinin etkisinden olsa gerek tarımsal veri ve olayları yorumlama konusunda yeterli bilince sahip değiliz. Durumun böyle olduğu yerde kişilerin “öğrenirken öğretmesi” ve bu şekilde bilgi aktarımı yapması keyfiyetten ziyade zorunluluk niteliği teşkil etmektedir.

Son günlerde bir haber yer buldu basında.

“İthal etin vergisi arttırıldı.” başlıklı haber şöyleydi:

“HÜKÜMET, yerli üreticiyi korumak için canlı hayvan ve et ithalatında vergi artışına gitti. Ağırlığı 400 kilogramı geçen erkek danalarla 1 yaşında veya daha küçük kuzuların ithalatında gümrük vergisi oranı yüzde 30'dan yüzde 40'a, kasaplık et ithalatında da gümrük vergisi yüzde 70'den yüzde 100'e yükseltildi. Sektör temsilcileri kararın et fiyatlarını artıracığı görüşünde. Kasaplarda 24 TL'ye satılan kıymanın kilosunun iki hafta içinde 30 TL'ye çıkacağı iddia ediliyor. Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehdi Eker ise vergi artışının tüketiciye olumsuz yansımayaçağını söyledi.

24 Eylül'deki Bakanlar Kurulu toplantısında alınan bu karar bugünden(30 Ekim 2012) itibaren geçerli olacak.

4 KEZ ARTTI

Et ithalatının başlangıcında Nisan 2010'da yüzde 30 ile başlayan gümrük vergisi, devamında 19 Mart 2011'deki artışla yüzde 45, 13 Mayıs'ta ise yüzde 60'a çıkarıldı. Resmi Gazete'de geçen yıl temmuz ayında yayınlanan son ithalat rejimi düzenlemesi ile de yüzde 75'e çıkarılmıştı.

“ Öncelikle Gümrük Vergisi nedir?

Gümrük vergisi, dışarıdan gelen ithal ürünün ülkeye girişi esnasında yapılan vergilendirme işlemidir. Bu vergi özünde yerli üreticileri destekleme ve korumayı hedefler.

Bu bağlamda gümrük vergisindeki değişimlere bakalım:

Nisan 2010'da başlayan uygulama ile et ithalatının gümrük vergisi % 30 olarak belirlendi. 19 Mart 2011'de % 45, 13 Mayıs'ta ise % 60'a çıkarıldı. En son ise Temmuz ayında bu oran % 75 olarak belirlenmişti

Bu değişimleri nasıl yorumlamamız gerekiyor?

Öncelikle bilmeliyiz ki gümrük vergisinin yüksek ya da yasaklı olması, yerli üreticinin desteklenmesini hedefler. Eğer ki yerli üreticinin arzı, talebi karşılayacak potansiyele sahip değilse bu kez bu oran düşürülerek denge sağlanır.

Et ithalatının 2010'da yasak olması yerli üreticiye güven aşıl原因 bir durumdu. Bu destekleyici ortamın etkisiyle bu zamana kadar kurulmamış büyüklükte çiftlikler kuruldu. Bu çiftliklerin kurulmasındaki en büyük etkenlerin başında bu yaklaşım geliyordu. Ve bu strateji orta ve uzun vadede fiyat düşüklüğü olarak tüketiciye yansıtacaktı. Nisan ayında yasağın kalkması ve de çok düşük kabul edilen oranın % 30'da olması, başlıca büyük üreticilerde ciddi sıkıntılara yol açtı. Bu hamle yetersiz kaldı, üzerine de oran önce %45'e, %60'a, %75'e ve son olarak %100 e çıktı. İstikrarla sonuç alınabilecek bir süreç gereken ortamda farklı amaçlar hedefleyen 5 hamle sadece 2 yıl gibi kısa zaman diliminde yapıldı.

En son yapılan uygulama yerli tüketiciyi desteklemeyi hedeflese de ülkede alım gücü yükseltilmeden yapılan bu hamleler, yaraya geçici çözüm olabilecek potansiyelde.

Öte yandan kaldırılan yasak ve düşük vergiler, birçok büyük işletmenin sonunu hazırladı. Bundan daha büyük sıkıntı ise istikrarsızlığın büyük üreticide yarattığı güvensizlik ortamı oldu.

Şimdi oranlar yerli tüketiciye uygun olsa da yerli tüketici doğal olarak bazı soruları kendine soracak:

Yarın oranın yine değişmeyeceğinin garantisi var mı?

Madem 2 yıl önceki uygulamaya dönülecekti, bu süreç neden izlendi?

Bu süreçte yem ve süt gibi ana unsurların teşvikiyle daha derinlemesine katkı sağlayabilecek yaklaşımlar mevcutken, hükümetin istikrarsız ve yarını kestiremeyen hayvancılık politikası sayesinde şu an ne üretici memnun ne de tüketici.

Bu durumu yorumlayan birçok uzman da bu hamlelerin fiyatları düşüreceğine yükselteceği görüşünde...

Yunus KEMAL

Sömürünün Bedelini Ağır 'Ödemiş' Halkı

Bu bölge Akdeniz iklimi etkisi altındadır. İlçede yazlar sıcak, kışlar ılık ve yağmurlu geçer. Genelde Bozdağlar ve Aydın dağlarına kar yağar. Nem oranı %64 tür. Ödemiş'ten yaklaşık 30 km uzaklıkta bulunan Beydağ Barajı bu nem oranına etki eder. Toprağı ise oldukça verimlidir. Başlıca tarım ürünleri; Patates, incir, zeytin, susam, kestane, tütün, üzüm ve yaş sebzelerdir. Yöre verimli topraklara sahip olup, tarlalardan yılda 3 kez ürün kaldırabilmektedir.

Ödemiş'in ekonomisi genel olarak tarıma dayalı olup ilçe yüzölçümünün %36'sı tarım arazisidir. 21 bin aileden fazlası tarımla uğraşmakta ve geçimini böylelikle sağlamaktadır. Fakat tarım arazilerindeki hızla büyüyen inşaat sektörü sonucunda verimli topraklar betonlaşmaktadır. Üretilen tarım ürünleri paralelinde ilçede sanayinin gelişebilme potansiyeli vardır. Ancak ne özel teşebbüs, ne de kamu teşebbüsü sonucunda sanayileşme söz konusu değildir.

Tarımda başta gelen ürün patatestir. Yörede kompir diye söylenir. Son yıllarda Arap Coğrafyasıyla gerilimler yaşayan AKP hükümetinin dış ilişkiler politikalarından dolayı ihracatının çoğu Arap ülkelerine (Özellikle Suriye'ye) yapılan patates, üreticinin elinde kalmıştır. Bu da yörenin ekonomisini olumsuz şekilde etkilemiştir.

Yapılan gözlemlere göre tarım ürünlerinin (özellikle patates) üreticilerin elinde kaldığı dönemlerde ilçedeki cinayetler ve intiharlar artmıştır.

Bölge ekonomisi tarıma dayalı olduğu için çiftçinin eline para geçmiyor. Durum böyleyken hayat, Tarım işçisi, berberi, avukatı, vs., tam anlamıyla durma noktasına geliyor.

Bölgede tarımdan geçinen tarım işçilerinin büyük çoğunluğunu oluşturan ve sabahın erken saatlerinden gün batımına kadar tarlada çalışan kadınların hiçbir güvencesi yoktur, kaderleri ise dayabaşlarının iki dudağı arasındadır..

Ve bunun türevi birçok sorun vardır. Sadece Ödemiş halkı değil, Anadolu halkı sömürünün, kapitalizmin bedelini çok ağır ödemektedir. Ödemiş halkı ve Türkiye Halkı buna boyun eğmemelidir.

Birkan KAYA

Sahi Ne Oldu HES'ler?

Suyun potansiyel enerjisinden faydalanarak, elektrik üreten yapılar olarak öğrendik hidroelektrik santrallerini (HES'leri)... Görünürde çok masumane ve ilgili ilgisiz tüm kamuoyunun ses çıkarmadan onay vereceği ve hatta destek bile vereceği projeler olarak yutturuldu bize.

Türkiye elektrik enerjisi bakımından dışa bağımlıydı, emekçiler daha ucuza elektrik kullanacaktı, üretilen enerjinin fazlası ihraç edilecek, ülke ekonomisine katkı sağlayacaktı. (ucuz) İşgücü istihdam edilip işsizlik kısmen azaltılacaktı. Sermaye egemenliği böyle kurgulanmıştı.

Egemen sınıf, sermayedar sayısını arttırmak için önce orman alanlarını satışa ve imara açan yasaları çıkardı. Su Kullanım Anlaşması Yönetmeliği ve 4628 sayılı Elektrik piyasası Kanunu ile hidroelektrik santral (HES) ve işletilmesi kamudan özel sektöre devredilerek, çevresel kaynakların kirletilmesine ve tüketilmesine, çölleşmeye, tarım alanlarının yağmasına sebep olan HES'lerin denetimsiz inşasına hız verildi.

Daha bir ay önce Rize Salarha Vadisi üzerinde yapılan HES'in inşaatından dereye bırakılan beton artıkları yaklaşık 10 binin üzerinde balığın ölümüne neden oldu. Bu toplu kıyımla ilgili, hiçbir firmaya herhangi bir yaptırım ne yazık ki uygulanmadı. Olay soruşturma safhasında kaldı sadece...

Benim bahsettiğim sadece bir tane örnekti. Oysa bunlar gibi nice dere ve vadinin yağmalanması için Enerji Piyasası Denetleme Kurulu (EPDK) tarafından kamulaştırma yapıldı. Bakanlar Kurulu

kararlarına göre, acilen kamulaştırma yapılması planlanan HES ve baraj projeleri şunlar:

- Demirci Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali (Kastamonu)
- Soma Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali (Kırıkkale ve Ankara)
- Gökbel I-II Hidroelektrik Santrali (Isparta ve Burdur)
- Köprükale Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali (Kırıkkale/Yahşihan)
- İçdaş Biga Termik Santrali (Çanakkale)
- Dağdelen Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali (Kahramanmaraş/Afşin/Elbistan/Göksun)
- Koyunbaba Barajı (Çankırı)
- Eğlence-I Hidroelektrik Santrali (Adana/Karaisalı/Aladağ)
- Eğlence-II Hidroelektrik Santrali (Adana/Karaisalı)
- Alabalık Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali (Erzurum/Olur)
- Kandil Barajı ve Hidroelektrik Santrali (Kahramanmaraş/Ekinözü/Elbistan/Göksun)
- Bekirli Termik Santrali (Çanakkale)
- Akdere Regülatörü ve Hidroelektrik Santrali (Bursa/İnegöl)

Münir GÖK

Zirai ilaç atıkları konusunda uygulanabilecek basit bir yöntem..

Ülkemizde nüfusun hızla artmasına ve sanayimizin gelişmesine karşın bitkisel üretime ayrılan toprak alanları giderek azalmaya başlamıştır.

Özellikle ziraatta kullanılan ilaç kutularının toprağa gömülmesi verimli alanlarımızın azalmasının bir nedenidir. Bu atıkların plastik olması ve toprağa atılması ciddi anlamda zarar vermektedir. Bir atığın toprağa karışması için yaklaşık 1000 yıl gereklidir. Bu süre zarfında ise topraktan aldığımız verim gitgide düşecektir.

Bunun için yurt dışında birçok çalışma başlatılmıştır. Ülkemizde ise 2012 Mayıs ayından itibaren Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı öncülüğünde çalışmalar yapılmaktadır. Proje ile Zirai mücadelede

kullanılan tarım ilaçlarının kutuları toprağa gömülmeyecek, yakılmayacak ve çevreye atılmayacaktır. Proje ilk olarak Antalya'nın Kumluca ilçesinde uygulanmaya başlamıştır ve yaklaşık 16 ay sürecektir. Proje sonucunda çevreye verilen zararın önlenmesi amaçlanmaktadır. Fakat asıl sorun bu yapılan çalışmaların önemli tarım alanlarında uygulanmaması ve çiftçilerimizin bu konuda bilinçlendirilmiyor olmasıdır.

Bize göre, şimdilerde her sokak başında bulunması öngörülen geri dönüşüm kutularının, tarım arazilerinin yakınlarına da konulması, bu mücadelede büyük bir adım olacak ve bir nebze de olsa verimli topraklarımızın zarar görmesi engellenecektir.

İLKİN İBİL -CEREN DURGUT

İstanbul Senfonisi-Hezarfen Ney Konçertosu

Fazıl Say'ın 2009 yılında bestelediği ve merakla beklenen İstanbul Senfonisi CD+DVD formatında piyasaya çıktı. İstanbul Senfonisine ek olarak Hezarfen Konçertosu (2011) aynı albümde yer almakta. Aynı eselerin görsel kaydını ve iki önemli belgesel içeren bu set BIFO'nun Fazıl Say festivaline paralel olarak piyasaya sunuluyor. Sınırlı sayıda basılan 180gr özel baskı plakta ise sadece "İstanbul Senfonisi" kaydı bulunmaktadır.

SELAMÜN KAVLEN KARAKOLU

Aziz Nesin'in bir öyküsünden Yücel Erten'in oyunlaştırıp yönettiği oyun, iki dolandırıcının kendilerini polis olarak tanıtip mahalleye sahte bir karakol açmalarıyla başlar. Halkın polis korkusundan dolayı üçkağıtçılara inanmaları ve itaat etmeleri bir kenara devletin de buradaki sahte karakolu ciddiye alıp resmi yazışmalarda bulunması; hatta buraya bekçi, polis, komiser tayin etmesiyle olaylar içinden çıkılmaz bir hal alır. Büyük usta Aziz Nesin'in yıllar geçse de gündemini yitirmeyen öyküleri bir kez daha Ankara Sanat Tiyatrosu'nun 50. yılında canlanarak hayat buluyor.

SANAT GALERİSİ

Torun, Ankara Küçükkesat'ta, sanatı paylaşma ihtiyacı duyan insanların bir araya gelmesiyle doğdu. Sürdürülebilirliğini, bu ihtiyaç etrafındaki kolektif çabalarla sağlarken, mekanı sanatçıya geri vererek, güncel sanattaki egemen ilişkilerin dışında var olabilen bir sanatsal paylaşımın yollarını arıyor. Açılan sergilere paralel ve sanatçıyla işbirliği içerisinde gerçekleştirilecek etkinliklerin farklı disiplinlerle yan yana geldiği, tartışmanın ve eleştirinin canlı olduğu bir zemin yaratmayı hedefliyor.

Adres: Balıbaşa Sokak, No 52 Küçükkesat / ANKARA
Ziyaret Saatleri: Çar - Paz : 13.00 - 20.00

